

T

TERMINAALI

SPESIAALI
SPESIAALI
SPESIAALI
SPESIAALI
SPESIAALI
SPESIAALI
SPESIAALI

MAA-LSKUUN

SUPERHEVON JÄRJESTE

NUMERO 1

HILJA
5'002

Kaino

Kaino oli aivan tavallinen teekkaripoika. Hän näytteli tietokonetta päivät pitkät, ja iltaisin hänellä oli tapana lähteä kaupungille katselmaan naisia. Kaino piti kevasti naisista. Hänellä oli omassa kotihakemistossaan monta gif-kuvaa upeista, pitkääsärisistä naisista, joita hän katseleikin mielellään.

Toki katseli hän myös aitoja, todellisia naisia, mutta ujo kun oli, ei hän koskaan selvinpäin uskaltautunut juttelemaan naisten kanssa. "Liekö hälä niin väliäkään", ajatteli Kaino, "naiset ovat tyhmiä idiootteja, parempi vain katsella niitä kuin yrittää keskustella niitten kanssa." Niin, Kainon tapauksessa tämä oli valitettytava totta: Lähes kaikki naiset, joiden kanssa Kaino koskaan oli jutellut, olivat tyhmiä. Hän oli tutustunut naisiin pääasiallisesti ravintoloissa satunaisten maisteluiden rohkaisemana. Kaikkien näiden naisten jutut olivat olleet luokkaa: "Ala vetaä!", "Se paikka on jo varattu" tai "Että kehtaa". Ja sellainen keskustelu oli Kainon miehestä todella tyhmää.

Eräään päivänä kapakassa hän näki vanhan ihastuksensa Maisan. Maisa oli ainoa älykäs nainen, jonka Kaino tunsi. Maisa oli yhtä viehatavän näköinen kuin aina. Kaino keräsi itsensä ja lähti Maisaa tapaamaan. "M-mmoi Maisa! Sä oot kaunis nainen ja mä rakastan sua", örissi Kaino Maisalle pehmeästi, tarttuen häntä vyötäisiltä ja yrityään suudella. Maisa kivahdi: "Näpä irti, idiootti!" "Ei hyvin ala", ajatteli Kaino murheissaan. "Ei mut ihan tosi, sä oot nätti ja älykäs ja mä haluisin tutustua suuhun paremmuin", sanoi hän ääneen. Maisa tuhahdi: "Tuu kuule sanoon toki oot selvinpäin, niin katotaan sitte. Sä oot ihan mukava poika, mutta humalassa tosi aaliö.." Kaino poistui. "Se sano ettiä mä oon ihan

mukava poika, se tykkäs musta", hän ajatteli onnellisena. Sitten hän joi lisää. Seuraavana aamuna hän ei muistanut koko tapauksesta mitään.

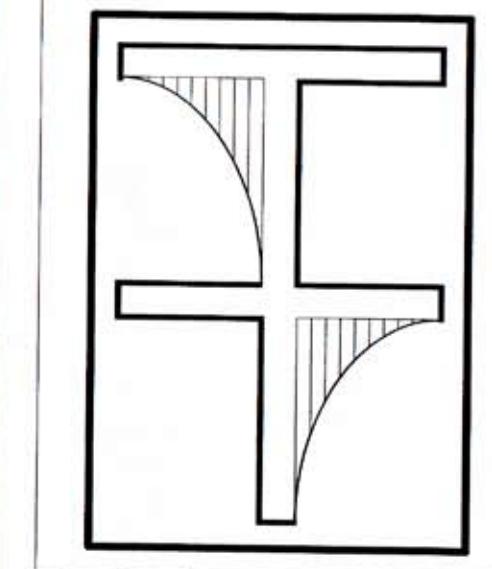
"You have new mail", ilmoitti kone Kainon logatessa sisään. "Mailia, minulle?", ihmetti Kaino. "Jestas, se on Maisalta! Mitähän se...?" Maisa oli kirjoittanut halunneensa vain muistuttaa Kainon luvanneen tulla juttusille selvinpäin. Kirjeen loppuun oli kirjoitettu: "Nähdään iltapäivällä Kuppilassa, OK? Odotan sinua, Maisa." Sydän pamppailien Kaino lähti kohti Kuppilaa. Siellä Maisa jo odotti.

Kaino istuitui samaan pöytään ja punastui. "Hei", sanoi Maisa. "Sait mailini..?" "Joo", vastasi Kaino. Eikä hän muuta sitten osannut sanoakaan. "No, vieläkö sää rakastat mua ja haluat tutustua muhun?", Maisa uteli. "Apua, enkä mää noin sille oo sanonu", ajatteli Kaino ja punastui entisestään. Ääneen hän sanoi: "Ai? Joo. Eiku ei. Siis haluan." Maisa onneksi hallitsi tilanteen. Tyynesti hän alkoi juttelemaan kaikkea yleistä tenteistä ynnä muusta vaarattomasta. Hiljalleen Kainokin vapautui, ja huomasii nauttivansa Maisan seurasta hetkeltä enemmän.

Kuppilan sulkeutumisaika koitti. Kaino rohkaisi mielensä ja ehdotti, että he menisivät jatkoille johonkin ravintolaan. Maisa suostui. Sinä illana Kaino unohti kokonaan, että ravintoloissa voi myös juoda. Hän huomasi senkin, että ne naiset, jotka olivat humalikkojen seurassa, olivat tyhmiä kanoja, mutta Maisa oli Maailman ihanin Nainen, ja Maisa viihtyi Juuri Hänen, Kainon, seurassa, koska Kaino oli selvin pain Ujo mutta Mukava Mies.

SISÄLMLYSLUETTELO

2. Nenänpääkirjoitus
3. <-- Olet tässä
4. Peejiin palsta
5. Hallituksen naamat
6. Toimihenkilöt
7. Teekkaritalosta
10. Sarjis
11. SIK-phuksien sauna
13. Lunta, hikeä ja kyyneleitä
20. Linjalla kohisee
22. Iltasatu
23. OTY tiedoittaa

TERMINAALI

Oulun Tietoteekkarit ry:n pää-äänenkannattaja

Julkaisija: Oulun Tietoteekkarit ry,

Linnanmaa, 90570 Oulu

Email: terminal@stekt.oulu.fi

Päätoimittaja:

Art director:

EY-neuvonantaja:

Päivi E. Passoja

Juha Kokkonen

Jussi Huumonen

Tämän tekseen kopioiminen on tekijänoikeuslain (404/61, muut. 898/80) ja valokuvalain (405/61, muut. 898/80) mukaisesti kielletty lukuunottamatta Suomen valtion ja Kopisto ry:n tekemässä sopimuksessa tarkemmin määritellyä osittaisista kopiointia opetustarkoituksiin.

Tämäkin numero on lippaisyyt sensuurilautakunnan käsitellyn. On totista..
Toimitus jätetään kirjoittajille vastuun heidän mielipiteistään.

PEEJIIN PALSTA

Pirkatti, mä vain istun sisällä ja kirjoitan tätä juttua kun ulkona on auringonpaisteinen, upea kevät päivä. Päätoimittaja ilmoitti aika selvästi, että juttu pitää olla viikon alussa valmiina, joten tämä on kai sitä itsesuojelevaista...

Tässä kevään aikana on jo tapahtunut ja tulee vielä paljon tapahtumaankin. Aloitetaan vuoden alusta.

Monet ovat varmasti huomanneet, että kiltahuoneemme ilme on muuttunut aika rajusti. Ennen huone oli oikeastaan mitään sanomaton, nyt se taifaa lähinnä olla sanoin kuvaamaton. Tuota muutosta ei todellakaan kannata ruveta kuvailemaan, vaan on parasta käydä vilkaisemassa. Suuret kiitokset kaikille maalaukseen osallistuneille eli 3/3 Muskettisoturileille, Heilille, Ullalle, Päiville ja Saarisen Tommille. Suurena apuna oli myös yliopiston yliavahtimestari, jonka avulla maalit saatiin todella halvalla.

Vaikka kiltahuoneessa onkin jo kalusteet, ei uusien saaminen olisi pahiteksi. Kunnon sohva ei olisi henkilöä (poikaa) ja onhan sitä suunniteltu kerrossänkyäkin niiden aamujen varalle, jolloin pienet vihreät miehet tekevät työtään. Jos sinulla on tiedossa halpoja kalusteita, niin ilmoittele.

Useampaankin talvikisailuun on otettu osaa. SPR:n perinteisessä lumiveistoskisasssa oli mielestä joukkue. Jykevä 3D Pac-Man oleilee yhä Rotuaarilla ja huhun mukaan sitä eivät poista kuin lämpimät sääät. 3/3 Muskettisoturien häävisi-vät taasen niukasti laskiaisen mäenlaskukisan ja tulivat toiseksi (huhun mukaan eräs joukkueen jäsenistä oli määritty häviämään, mutta tätä tietoa ei Suomen Tietotoimisto vahvista).

Ihan ajankohtainen asia on teekkaritalon ja sen rakentamisen aloittaminen. Lopultakin on päästy niin pitkälle, että ensimmäiset talkoot on jo pidetty. OTiTlaisia ei risutalkoissa liemmin näkynyt. Tarkoitushan olisi, että kun kevään aikana pidetään useammat talkoot, niin työväkeä löytyisi ja hommat saataisiin tehtyä vauhdilla. Ilman osallistumista ei teekkaritaloa saada valmiaksi ensi lakinlaskiaisiin mennessä. Niin, kuirkas moni on muuten jo maksanut teekkaritalon jäsenmaksun? Kehtaako joku tunnustaa, ettei ole maksanut?

Teekkariyhdistyksestä on kuulunut, ettei lakkia saa Wappuna jos yksikin phuksirasti puuttuu. Tällöin on edessä lakin häpeällinen noutaminen pää märkänä äitiinpäivänä. Mitään syytä huoleen ei vielä ole, sillä edessä on vielä monia mahdollisuksia hankkia rasteja. Niinpä erityisesti phuksien kannattaisi osallistua tapahtumiin. Wappu-infossa (huhtikuussa) kerrotaan Wapun tapahtumista enemmän.

Yleisesti ottaen killassa on huolestuttavan vähän aktiivisia hallituksen ja toimihenkilöiden ulkopuolella. Tapahtumia on vaikka millä mitalla, mutta osallistuja ei vain tunnu löytyväni. Ilmoitustaululla listat ovat pitkään esillä ja nimiä ei vain ilmesty. Missä oikein on vika? Eikö tieto tapahtumista kulje vai haluavatko ihmiset vain piloutua kämpillensä? Olisi kyllä aika ottaa jokaisen itseään niskasta kiinni ja tehdä muutakin kuin... Kulta varmasti tukee porukkaa, joka haluaa osallistua johonkin tempaukseen.

No, nyt ulkona ei sitten enää aurinko paistakaan. Tässäpä sitten kuluivat ne hetket, jotka olisi voinut nauttia keväisestä ulkoilmasta. Aurinkoista kevättä kaikille ja OSALLISTUKAA!!

OTiT Hallitus vuodelle 1992

Pääministeri

Olli Hyypä
Koskitie 45 B 7
90500 Oulu
+358 81 348 988
E-mail: mac@stekt.oulu.fi

Valtiovarainministeri

Kirsi Maansaari
Liisanteri 5 C 20
90560 Oulu
+358 81 545654
E-mail: kirsi@stekt.oulu.fi

Varapääministeri

Kalle Kärkä
Tullimiehentie 3 B 13
90560 Oulu
+358 81 347 413
E-mail: kyd7@stekt.oulu.fi

Kansliaministeri

Tarja Niemi
Yliopistonkatu 44 B 213
90570 Oulu
+358 81 563 435
E-mail: taku@stekt.oulu.fi

Ulkoministeri

Vesa Timonen
Merikoskenkatu 11 as 2
90500 Oulu
+358 81 344 726
E-mail: vende@stekt.oulu.fi

Liikenneministeri

Hannu Tuokkola
Nuolihaukantie 3 A 61
90250 Oulu
+358 81 335 894
E-mail: ht@stekt.oulu.fi

Sisäministeri

Punu Markkanen
Alppitie 7 as 51
90530 Oulu
+358 81 340 810
E-mail: panze@phoenix.oulu.fi

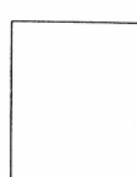
Työvoimaministeri

Terhi Mustikkamaa
Ruiskukkatie 13 D29
90580 Oulu
+358 81 365 439
E-mail: tellu@stekt.oulu.fi

Tiedotusministeri

Juha Kokkonen
Teppolan tie 34
90440 Kempele
+358 81 515 868
E-mail: db@stekt.oulu.fi

Opetusministeri

Petri Korhonen
+358 81
E-mail: pmk@stekt.oulu.fi

OTiT Toimihenkilöt vuodelle 1992

Operaattorit:

Antti Kyllönen
Tommi Saarinen

Apuoperaattorit:

Samu Kallio
Teemu Leppänen
Antero Metso
Marko Palola
Vende

Laulunjohtaja:

Petri Patronen

Liikuntavastaava:

Antti Huovinen

Kopiokonevastaava:

Ari Kultima

Paperinkantajat:

Markku Lehto
Olli-Pekka Lukkarinen

Prujuvastaavat:

1. vsk Vesa Kyllönen
2. vsk Esko Malm
3. vsk Kari Komonen
4. vsk Petri Kopsa

Tilintarkastajat:

Paavo Leinonen
Timo Lind

sekä varalle:

Saila Järvi
Tanja Leinonen

Terminaali:
Päätoimittaja:

Päivi Passoja

Sihteerikö:

Harri Annala

Tekniset avustajat:

Juha Kokkonen
Vende

Toimituskunta:

Ulla Elsilä
Jussi Huumonen
Rauli Kaksonen
Teemu Leppänen

Ikkka Mäkelä
OTY r.y. Ulkoasiainhoitaja

TEEKKARITALO

Tarinaa teekkaritalon nykyvaiheista

Teekkaritalo, tuo kaikkien projektien äiti ja teekkarihengen monumentti, on vihdoinkin saamaan lopullisen muotonsa ja paikkansa. Tätä kirjoitettaessa on suuri osa asioista ratkennut, vuokrasopimus kaupungin kanssa tontista on tehty ja useat muutkin pienemmät ja suuremmat asiat saamassa lopullisen muotonsa. Monelle nuoremmalle ja (miksei myös vanhemmalle) tieteenharjoittajalle saattaa olla vielä osa asioista epäselvää, mutta toivon mukaan tämä artikkeli hieman selventää "TALON" yllä lepäilevää mystisyyden varjoa.

Tämäkin tarina lienee parasta aloittaa pienellä historiikillä. Siis Olipa Kerran... Oulun Yliopiston teknillisessä tiedekunnassa joukko valistuineta tieteenharjoittajia, joita myös teekkareiksi kutsutaan. Nämä teekkarit olivat juuri toipumassa ainoan tukikohtansa (Rattoriksi kutsutun ravitsemusliikkeen) menetyksen aiheuttamasta karvaasta pettymyksestä. Pettymys siksi, että nyt tällä älymystön kermalla ei ollut paikkaa mihiin mennä, ei paikkaa johon heidät aina ja kaikissa tilanteissa otettaisiin avosylin vastaan. Ei paikkaa, jossa heidän älynsä ja teekkari-henget kutsuttu kulttuuri pääsisi esteettä ja vapaana vallitsevan yhteiskunnan aiheuttamista rajoiteista ja kahleista kehittymään.

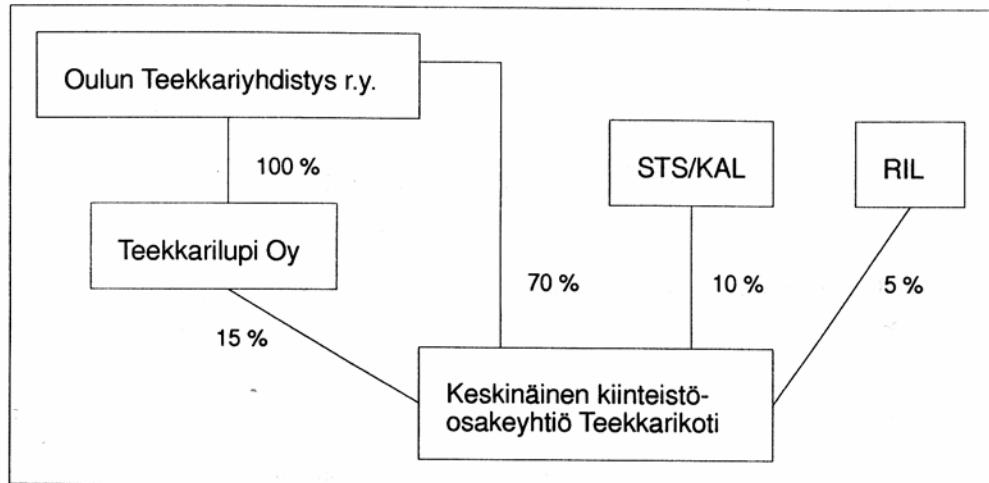
Kuinka näin oli päässyt käymään? Kysymys ei mitenkään liity tähän tarinaan, joten sitä ei käsitelläkään sen laajemmin. Joka tapauksessa taisi olla armon vuonna 1989, kun joukko teek-

kareita sai ajatuksen, joka suuntaisi oululaisen teekkarielämän uuteen kukoistukseen ja ennen-nämäköttömään loistoon. Loistoon, joka tulisi häikäisemään valollaan tulevat ja jo menneet teekkarisukupolvet. Loistoon, jonka johdosta jokainen oululainen teekkari voisi ylpeänä maailman turuilla kertoa olevansa Oulusta ja TEEKKARI. Tämän erittäin jalonsaattelisen taustan sii-vittämänä ajautui yhteen ryhmä, josta myöhemmin käytettiin myös nimitystä "Talotoimikunta".

Tämä "Talotoimikunnaksi" nimetty ryhmä aloitti sitten uuvuttavan väsytystaistelun kaupungin byrokraatteja, rahapulaa, materiaalipulaa ja kaikeleita muita pikkuseikkoja vastaan. Taistelua käytti (ja käydään edelleen) monilla rintamilla. Taistelussa on saavutettu jo merkittäviä voittoja, mutta sotaa ei vielä ole voitettu.

Tähän väliin voisi tiivistää hieman asiaa. Talon sijainti on Kaijonharjussa. Tontista, jolle talo tulleen sijoittamaan on kaupungin kanssa tehty pitkäaikainen vuokrasopimus. Talossa tulee olla kaksi sauna (Saunaosasto), sali, sekä kaksi toimistoa. Kun talo valmistuu, muuttaa mm. Oulun Teekkariyhdistys r.y. omat toimintonsa sinne (eli tämä kevät on viimeinen kun Teekkariyhdistys pitää majaa Rauhalassa).

Seuraavalla sivulla on esitetty "Talon" puitteissa tehdyt omistusjärjestelyt, sekä osakkuudet eri tahojen välillä prosentteina.

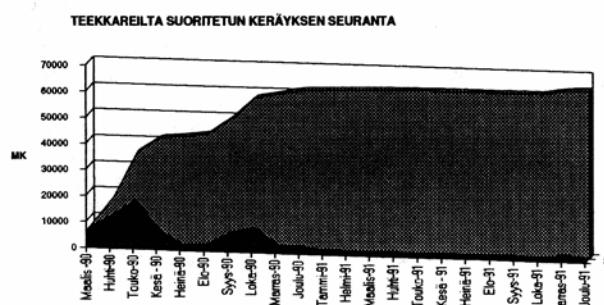

Eli suomennettuna Teekkariyhdistys r.y. tulee omistamaan teekkaritalosta suoraan tai välillisesti yhteensä 85% osakepääomasta. Liiketoimintaa tullaan harjoittamaan Teekkarilupi Oy:n nimissä, joka tulee myös ottamaan 300,000 mk lainan. "Liiketoiminnalla" tarkoitetaan tässä yhteydessä lähinnä teekkaritalon yhteyteen järjestettävien palveluiden järjestämistä eli vuokraus ym. toimintaa.

Rahoitusta on kerätty niin yksityishenkilöltä kuin firmoilta. Sinänsä firmat ovat suhtautuneet erittäin myönteisesti ja tukea on tullut sekä kapitaalin että materiaalin muodossa. Kuitenkin ... budjetissa ollaan vielä jonkin verran jäljessä. Pahiten jäljessä ollaan erittäin yllättävässä asiassa:

YKSITYiset TEEKKARIT EIVÄT OLE SISÄSTÄNEET TEEKKARITALON TARPEELLI SUUTTA JA MERKITYSTÄ ELI MIKSI ?

Kuten edellä on kerrottu El Oulussa tällä hetkellä ole vakituista teekkareiden kokoontumispaikkaa. Eli kun killat yms. järjestävät tilaisuuksia ne järjestetään mitä erilaismmissa tiloissa enemmän tai vähemmän kalliilla hinnalla. Nimenomaan tähän on tarkoitettu tehdä muutos. Alunperin budjetoitiin teekkareilta suoritetun keräyksen loppusummaksi 100.000 mk, mikä tarkoittaa 500 teekkarin panosta asiaan. (yht. n. 15 % opiskelijoista). Ja kuinka on käynyt: Vaivaiset 320 opiskelijaa on ymmärtänyt projektin merkityksen.

Tässä kohtaa lienee paikallaan kerrata ne edut, joita yksityishenkilöt saavat liittyessään teekkaritalon kannatusjäseniksi:

1. SAAT VUOKRATA TALOA OMIIIN TARKOITUUKSIISSI TEEKKARIHINNALLA. Tämä on n. $1\frac{1}{2}$ normaalista. Eli liittymällä kannatusjäseneksi saat hinnan moninkertaisena takaisin kun vuokraat talon. Tarkoituksia voi olla monia, valmistujaiset, häät, sukujuhlat tai mikä tahansa pienempi tai suurempi tilaisuus.
2. OLET MUKANA TEKEMÄSSÄ HISTORIAA. Saat oman nimesi talon seinälle metallilaattaan kaiverrettuna todisteena todellisesta teekkarihengestä.
3. PÄÄSET MUKAAN LUPI-ILTOIHIN, joita tullee järjestämään säännöllisin väliajoin.
4. SAAT HENKILÖKOHTAISEN KUTSUN kaikkiin tänä keväänä talon tiimoilta järjestettäviin pippaloihin, (joita ovat mm. peruskiven muuraus, harjakkaiset, etc.).
5. AUTAT KILTAASI VOITTAMAAN "KORKKAUSKILPAILUN". Eli se kilta, joka voittaa "painotetun" kilpailun pisteissä tulee olemaan oikeutettu ensimmäiseksi vuokralaiseksi heti avajaisten jälkeen.

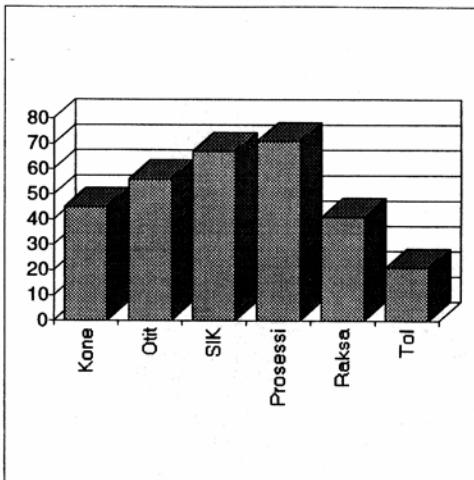
Tässä on kilpailun nykytilanne:

Painotettu laskenta iän mukaan

Kone	45
Otit	56
SIK	67
Prosessi	71
Raksa	41
Tol	21

Säännöt :

- 91 opiskelut aloittanut 0.5 pistettä
- 90 opiskelut aloittanut 0.675 pistettä
- 89 opiskelut aloittanut 0.75 pistettä
- 88 opiskelut aloittanut 0.875 pistettä
- ennen 88 opiskelut aloittanut 1.000 pistettä

Helmiukun puolenvälin jälkeen tullaan seinille laittamaan nimilistat, joista jokainen voi tarkistaa omat tietonsa (KO + vsk) sekä nimensä kirjoitusasun. Tässä vaiheessa on tärkeää, että jokainen jäsen tarkistaa omat tietonsa, jotta laattaan tulisi juuri sellainen kaiverrus kuin haluat (ja juuri sen killan alle, kuin haluat). Kaikki, ne jotka maksavat maksun ennen kuin laatat lähetetään kaiverukseen, saavat nimensä seinälle. Tarkoitus olisi, että laatat kaiverretaan viimeistään huhtikuussa, eli hyvässä ajoin ennen talon valmistumista.

Tämä vuosi on Oulun teekkarihistorian kannalta ehkä merkittävin. Olemme todella lähellä tavoitetta ja sen saavuttamiseksi tarvitaan vielä JUURI SINUN PANOSTASI. Kuten jo alussa mainitsin, taisteluita on voitettu mutta sotaa ei. Jotta voitaisimme nämä edessä olevat viimeiset taistelut, , en voi muuta kuin vedota teihin. TUKEKAA YHTEISTÄ TAVOITETTA, jotta toimittilat vihdoinkin saataisiin. Toimitilat, joista on iloa vielä vuosikymmeniksi eteenpäin.

P.S. Maksaneille: "Maksamattomien painostamiseksi" ovat kaikki keinot salitettuja. Nimet löytyvät kohta listoilta.

P.P.S. Fukseista on liittynyt vain kymmenkunta mukaan hankkeeseen.

VINKKEJÄ EXCURSIONE

2/3 Muskettisoturi

SIK - phuksien saunailta

2/3 Muskettisoturia ovat päättäneet tutkia eri kiltojen sauna-tilojen tason. Ensimmäisenä tutkimuskohteena oli SIK:n phuksien sauna-tila. Tutkimusraportti seuraavassa:

Vastaanotto

1-. Turvallisuusjärjestelyt ylimitoitutetut. Testaajat joutuvat todistamaan henkilöllisyytensä. Ei pääsä joakaan väkeä saunatilassa: 25 persoonaan, joista 7 pienryhmäohjusta ja 4 vierailevaa tähden. Vastaanotto nuiva, pelkääväät arvostelijoita.

Jääkaappianalyysi

Lapin Kulta III, Olvin jouluolutta, lonkkua, 2 kevyt maitoa, 11 punaista (kulutus) maitoa, 1 pkevytkermaa, 11 appelsiiniamehua, pakartia. Jääkaappi ei ollut täynnä. Kalja 5;- fukseille jteekkarit saivat neuvotella (+++).

Toiminta

I sauna-riessu: Klo 19.15. Saunassa 1 vieraili leva tähti (poika). 1 tytö saunaan (Jonathan). 10 min jälkeen tapahtui ryntäys saunaan. Testatajat luulivat, että ryntäys johtui heistä, mutta joutuivat toteamaan olevansa väärässä => paikallaan nyt 5 tytöä ja 11 miehen puoliskoa. Laulu kohtalaista. Saunassa riittävän lämmintä (ja tiivistää). SIK:n hallituksen jäsen kaipasi miesstrippariin (Z...).

II saunareissu: Laulu perinteistä SIK kulttuuria. Sedät jaksaa heilua. Saunan ulkopuolella ei elää mää. 1 phuki syö ulkona maksamakkaraa suojaan tuubista.. Faber-Castell kalvokynät huo- noja. Eivät soveltu saunaikäyttöön (testaajien katkeria kommentti). Saunaan kuuluva musiikki

kuollutta, mutta hyvää. Mistähän johtuu, että OTTilaisten ääni kuului aina muiden yli? Testaajat olivat kohteliaita ja vapauttivat paikan ylimillä lauteilla siirtyen itse alimmanalle. SIK-läiset ilmaisivat pettymyksensä testaajien lämmönsietokyyn. Saunassa esiteltiin myös ahkeraan lapinkävijän kalaviehettä (suomeksi: pullon aukaisuväline). Juice (c) kuuluu. Saunassa kotoinen tunnelma, vain testaajat paikalla. Väki ei osaa saunoa pitkään, kestävyyskunto huono. Daddylla on kaikkien mielestä upeat boxerit!!! Saunassa lasia edellisten jäiliötä (---).

III saunareissu: Vain toinen testaaja jaksoi jatkaa. Tulevien pj:n palaveri saunaissa. Ei autoilevien juomaa löytynyt. Vessapaperi oli loppunut. ZÄK saunaan 21.05. Mikko ei ollut tykänyt, kun kasetista meni särki. Jonathan juo punaista (?) grapea. Testaaja ilmoittaa testaamisen olevan rankkaa.

- **IV sauna-issu:** Väki häviää saunasta. Joku phuksi (!!!) oli kaatanut ZäKin kaljat. Phukseille järjestetään aiheesta koulutusta. Joku on juonut Mikon ja muiden oluet. Sherlock Holmes tutkii asiaa. SIK:n tytöt osaavat sauna, OTiT:n tytöillä vielä hieman harjoiteltavaa. Vain II - III vsk jaksaa heilua, phuksit luulivat onnen löytyvän Reikusta.

V sauna-issu: ZÄK todisti, että sauna kykenee pitämään makkaran lämpimänä. Kalle (OTT) ei ollut käynyt saunaissa eikä kuluttanut mallas-tuotteita. Klo 21.40 enää 1 phuksi saunaissa.

Koulutusta tästäkin aiheesta on järjestettävä. Laulua ei kuulu mistään. Joku oli kaatanut väkeviä pöydälle, sillä testiraportin teksti siirtyi pöytään. Ensiapulaukun puhdistusainetta voi käyttää myös pöydän puhdistukseen.

VI saunareissu: Klo 21.55 kiuas vain pihisi (--), testaaja yksin saunaassa. Kuollut musiikki countrya (?). Takankin hiilios hyytyi. Todistettiin, että Kalle (OTiT) on tanssinut poskivalssia Mikon (SIK) kanssa CityTour 2.5:lla. Outilla on Outin näköiset korvikset (Daddy). Päikalla 10 persoontaa, joista 2 phukisia.

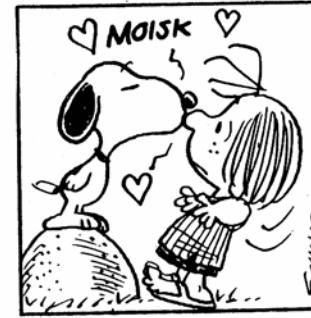
VII saunareissu: Klo 22.30 vain teekkarit saunaassa. Laulu sujui ja teekkari oli löytänyt saunaan virtakytkimen, joten lämpöä löytyi jälleen. Ämpäriillinen vettä saa kuulemma kiukaan lämpimäksi. Mikko kaivoi 3 pulloa 2-viikoista kotivii-

niä esiiin. Kiersivät hartaasti hiljaisuuden vallissa. Kalle on todistettavasti kieltynyt alkoholista (valokuva). Petri (SIK, pj) löysi n. syytä siirtää pullo huulille. Petri, pullo ei ole mikki. Mikko lupasi repiä pelihousut, vaikka niitä ei ole jalassa. Eput soivat.

VIII saunareissu: Kaikki paikalla olivat saunaissa. Phukseista vain Juha ja Sari jaksoivat helua. Pullot kiersivät. Laulut sujuivat ja meno teekkarimaista. ZÄK oli hytyntynut kun puhelin ei toiminut. Tartossa olivat kaikki saaneet kenkää.

IX saunareissu: Testaaja hyytyi klo 23.10. Sau-naan jää naispuoleinen valta.

Testiryhmä pyrkii jatkamaan toimintaansa ja testamaan myös muiden kiltojen saunaajoja. Palaamme asiaan seuraavissa raporteissa.

Lucky Juke

Lunta, hikeä ja kyyneleitä

Järkyttävä kuvareportaasi siitä, Mitä Todella Tapahtui.

Sinä pimeänä talvi-iltana olin tavalliseen tapaan päävystämässä järjestömme toimiston puhelinta odottaen jotakin epätavallista tapahtuvaksi. Kyseessä ei ollut mikään kuuma linja vaan asia-kaspuhelin, ja sen soiminen olisi poikennut tavallisuudesta merkittävästi - se ei ollut nimittäin soinut vielä kertaakaan niiden vuosien aikana, jotka olin hoitanut tätä tehtävää firmassamme.

Meillä ei ollut vielä koskaan käynyt asiakkaita, mutta emme suinkaan olleet työttömiä. Valtio rahoitti toimintaamme salaisten kanavien kautta, ja meidän tuli olla selvillä kaikista kulissien takaisista tapahtumista. Viime aikoina keräämämme tiedot antoivat ymmärtää, että kauniissa maassamme oli tapahtumassa jotakin merkittävän pahaenteistä.

Tosiasioiden puhuivat puolestaan, mutta vain meidän kaltaisemme valppaat ja valveutuneet henkilöt kykenivät tulkitsemaan oikein ajan merkit. EY-intoilulla ja olympiahuumalla yrityttiin peitellä jotakin, mutta mitä? Mikä tieto veti kabinetteissa arvovaltaiset naamat vakavaksi ja sai kaksoisleuat väpättämään? Miksi johtavat politikit ja asiantuntijat vaikenivat totuudesta? Meidän ei kuulunut sulkea silmiämme, ja olimme jättäneet häätilaraporttimme hallituselle edellisenä päävänä esittäen toivomuksen, että se käsiteltäisiin kiirellisenä.

Jännitys ja levottomuuksien kasvoi mielessäni, ja tuntui kuin jokin tärkeä hetki olisi koittamassa. Tunsin minuutti minuutilta ja sekunti sekunnilti, kuinka varjojen hämärä huoneen nurkissa tiivisyyti ja Kohtalo kurkotti kiireettömän kätensä

minua kohden. Katseeni kiinnittyi painavaan puhelinvanhukseen, ja sähköinen haamu hiipi ylitseni. Aavistus sai minut kohottamaan kätensi kuin transsissa, ja samassa kuulin pärähdyksen.

Tempaisin kuulokkeen pidikkeistään ja lön sen kipeästi oikealle korvallen. Kun hengitykseni alkoi taas kulkea, sopersin sydän jyskyttäen vastauksen.

- Otit, outojen tapausten innokkaat tutkijat.

Ovikello pärähti uudestaan.

Tiputin kuulokkeen ja hypähdin pystyn. Satutin polveni pöydänkulmaan syöksyessäni toimiston tammiselle ulko-ovelle, missä jouduin vielä hetkisen taistelemaan lukon ja ovenkahvan kanssa ovikellon ilkkuvan äänen säästäässä ropelointiani. Kiireissäni en ollut huomannut katsoa upouudesta ovisilmästä saapujaa ennen kuin vedin oven auki, joten yllätyseni oli sitäkin suurempi, kun näin tulijat ensimmäisen kerran.

Oven takana seisoi kaksi siistiä ja hyvinpukeutunutta miestä. Pelkästään sekin olisi ollut epätavallinen näky toimistossamme, mutta nämä kaverukset muistuttivat toisiaan kuin kaksi kalkkarokäärmettä. Tunnistin heidät heti hallituksen kloonatuiksi erikoismiehiksi, joita käytettiin vain ensimmäisen turvallisuus- ja salassapitoluokan tehtävissä. Jos he eivät olleet tulleet tappamaan minua, heillä oli minulle jotakin tärkeää asiaa, eikä kumpikaan vaihtoehto tuntunut houkuttelevalta.

Nielaisin kuuluvasti ja väistin, ennen kuin vieraat olisivat kävelleet ylitseni ja yrityn järjestellä ajatuksiani. Tällä välin toinen kävi yksihuoneisen toimiston nopeasti läpi ja noukki pari salakuun telumikrofonia samalla kun toinen laittoi käyttökuntaan jonkinlaisen häirintälaitteen. Kaikki tapahtui minuutin sisällä.

- Hallitus on tutustunut raporttiinne ja me väittämme teille tehtävän, ensimmäinen kloonilausui ilmeettömästi.
- Rotuaarilla on raporttien mukaan havaittu outoja ilmiöitä pitkin talvea, jatkoi toinen. - Kuudennen talon perustuksista kuultiin öisin outoa narskutusta ja syvä murahduksia. Toinen puuttui taas puheeseen. -Asiaa ei aluksi otettu kylin vakavasti, ja ensimmäiset tutkimusryhmät olivat puiteellisesti varustettuja. He kohtasivat jotakin, mihin ei oltu varauuttu, eikä heistä ole kuultu sittemmin mitään.
- Sitten, toinen lähettää lausui toisen vetäessä henkeä. -Talon alla avautuviin onkaloihin tehtiin raskas aseellinen rynnäkkö. Erikoisjoukkojen tappiot olivat merkittävät, eikä vastustaja onnistuttu tuhoamaan, vaikka se joutuikin pakenemaan.

- Perustuksissa asui muinainen hirviö, joka oli odottanut hetkeään vuosisatojen ajan ja se on nyt vapaana, selitti edellisen puhan toveri taas vaihteeksi. -Rotuaarilla on öisin kadonnut jäljettömiin kymmeniä kansalaisia ja vielä useampien on raportoitu hoiperolleen sieltä sekavassa tilassa ikään kuin jokin kauhistuttava näky olisi sekoittanut heidän päänsä.

- Mutta, toinen mies julisti asettaen samalla kätensä lujasti olkapäälleni. -Hallitus ei anna epätoivolle periksi. Pedosta on päästävä eroon kansakunnan turvallisuuden tähden, ja teidän järjestönne kykenee halutessaan poistamaan tuon maatamme terrorisoivan kasvottomian uhan. Hallitus toivottaa teille onnea tehtävässänne.

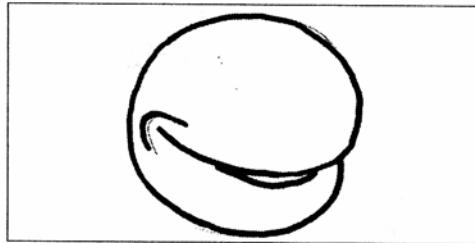
Toinenkin olkapääni joutui teräksisen kouran puristukseen. -Kollegoilleen ilmoitetaan tilanteesta näillä samoilla hetkillä, ettekä saa puhua

tätä asiaa koskevista tiedoistanne kenellekään muulle, tai teidät poistetaan.

- Samoin käy, jos tehtäväenne epäonnistuu jostakin syystä. Hallitus ei voi sallia riskitekijöitä nykyisessä tilanteessa, ymmärrätte varmasti, kuului jommankumman ääni.

Taisin nyökötä vastaukseksi, sillä kädet hellittivät hartioistani ja notahtelin hetken polvieni varassa. Kloonit keräsivät äännettömästi laitteensa ja olivat jo poistumassa, kun keräsivät kaikeen rohkeuteni, tartuivat toista takinliepeestä ja kysyivät itselleeni tuntumattomalla raakkuvalla äänellä: -Voitteko edes kertoa, mikä se peto on? Jos tiedätte, niin pyydän, kertokaa!

Kaksi identtistä silmäparia katsahtivat minuun paheksuvasti, eivätkä kasvojen ilmeet ilmaisevat suoputta käytöstäni kohtaan. Toinen nyökkäsi aisaparilleen, joka käänsi kätensä minuun päin näyttäen kuvavaan eleen. Peukalo erosi neljästä muusta sormesta ja palasi takaisin. Sama toistui nopeasti muutaman kerran, eikä merkin tulkinnasta jäänyt epäselvyttä -suu, joka avautui ja sulkeutui... ja sői.

Kuva, jota ei otettu.

Lähettää lääti poistuvat hyvästelemättä ja rojahdin epämukavaan tuoliini raskaasti hengittäen. Silmissäni hämärsi, ja kylmä hiki tihkui otsalleni. Vastassamme olisi siis ihmiskunnan ikaikainen kauhu ja vitsaus, kaikkien Ilmestyskirjan petojen äiti - Pac-Man!

Kun tulin uudestaan tajuihini, otin välittömästi yhteyttä iskuryhmämme muihin jäseniin. Minun, Päivystäjän, lisäksi ryhmäämme kuuluvat Asiantuntija, Iskijä, Laitteenkäyttäjä, Päälikkö ja Suojelija. Minulle olikin jo yritytetty soittaa, mutta

kuulokkeeni oli jäänyt roikkumaan johtonsa varaan enkä ollut ehtinyt siirtää sitä paikalleen. Sovimme pikaisesti tapaamisesta rotuaarilla heti seuraavaksi aamuki.

Yöllä nukuin tavallistakin huonommin ja näin painajaisia tulevan päivän kauhuista. Aamulla olimme kuitenkin kaikki kuusi täysin varustautuneina sovitussa paikassa. Kukaan ei vaikuttanut yhtään sen virkeämmältä kuin minäkään, mutta tehtävän tärkeys ja luut jäättävä pakkastuuli terästivät ajatuksiamme. Pidimme pienen palaverin ja kuuntelimme Asiantuntijan arviota.

Tulimme siihen tulokseen, että hirviöllä täytyi olla päivisin jokin paikka, jossa se saattoi piilekäsi vaanien sopivia uusia uhreja ja odottaen yön pimeyttä. Kun Pac-Man olisi ahmaissut kriittisen määrän kansalaisia, se kasvaisi nopeasti työvoimatoimiston kokoiseksi kammotukseksi, jota ei mikään maanpäällinen mahti pystyisi pysäytämään. Asiantuntijan mukaan kriittiseen määrään vaadittaisiin enää ehkä vain pari uhria, joten meidän olisi toimittava todella tehokkaasti vapauttaaksemme valtakunnan ajoissa tästä vitauksesta.

Meillä ei ollut muutakaan mistä aloittaa, joten läksimme kulkemaan Rotuaaria ylöspäin yhtenä ryhmänä Laitteenkäyttäjän tutkiessa ympäristöä kojellaan. Me muut pidimme silmämme auki ja tarkkailimme tienoita miten parhaiten pystyimme. Emme voineet olla liian varovaisia, sillä Pac-Man oli tunnetusti pirullisen ovela ja saattoi tietää tulostamme ennalta.

Kadun varrelle oli kasaantunut outoja luonnottona näköisiä lumikekoja, ja nyökkäsimme hiljaa toisilleme. Peto yritti päivänselvästi harhauttaa meitä moisilla maamerkeillä. Laitteemme olivat kuitenkin lahjomattomia, ja niinpä kuudennen kasan kohdalla Laitteenkäyttäjä huudahti:

- Hei! Ilmaisimeni osoittaa jotakin tämän lumivuoren alla!
- Oletko varma? kysyi Suojelija. -Täällä on paljon häiriötä. Viekas otus voi yrittää harhauttaa meitä.
- En mene vannomaan, mutta se voisi olla mei-

dän hirviömme.

- Kierrä kasa ja ota lukemat, neuvoi päälikkö kireällä äänellä. -Meidän on oltava varmoja. Me muut jäämme tähän asemiiin.

Iskijämme odotti jännittyneenä ja valmiina toimimaan samalla, kun Laitteenkäyttäjä asteli hitaasti kohteen ympäri. Emme päästääneet hääntä silmistämme, eikä liioin hänen katseensa jättänyt mittalaitteen näyttöä. Rävähtämättömät luomet laajenivat verkalleen lähes ympyröiksi, ja Laitteenkäyttäjä kohotti kerran vapaan kätensä pyyhkäistäkseen kasvojaan.

- Se on siellä, hän sanoi tukahtuneella pelon ja pakokauhun sekaisella äänellä. -Katsokaa lukemia, se ei edes yritys salata itseään meiltä, eikä sen tarvitsekaan. Ellei mittaustuloksissa ole usean kertaluvun virhettä, se on jo niin vahva, ettei sillä ole mitään pelättävää meidän taholtamme.

Kohtalokkaat numerot.

Osasin päättääli joitakin numeroista mittarin näytössä ja ymmärsin Asiantuntijan pelon aiheelliseksi. Pac-Man oli vahvistunut jo lähes kriittiselle tasolle. Mitä olisimme voineet tehdä? Olin jo valmis luovuttamaan, mutta Päälikkö oli eri mieltä.

- Jos emme voikaan tuhota petoa, voimme silti onnistua vielä vangitsemaan sen.

Iskijä tuohtui.

- Ja mitä hyötyä siitä taas olisi? Sanon suoraan, että minä en pysty edes heikentämään hirviötä, vaikka se saataisiin nyt heti hääkiin - minkä onnistuminen on sekin epäilyttävä. Riski ei kannata, todennäköisesti vain joudut

taisimme omamme ja koko kaupungin tuhon hetkeä.

Me muut nyökkälimme hyväksyvästi ja mutsimme jotakin hyväksyvästä. Päällikkö ja Iskijä tuijottivat toisiaan tiukasti silmästä silmään Iskijän avatessa ja sulkiessa hitaasti kämmeniään. Päällikkö hetken kuluttua näennäisen levollisesti.

- Hyvä on - lähdetään kaakaolle.

Jännittynyt ilmapiiri laukesi väliittömästi, ja Iskijäkin uskaltautui hymyilemään tytyväisyysensä näkyviin. Päällikkö ei ollut vielä kuitenkaan päättänyt sanojaan.

- Mutta ensiksi kaivelemme hiukan tätä lumikasaaf hän huudahti, painottaen sanojaan sieppaamalla samalla lapion ja survaisemalla sillä iskijää vatsaan. Tämä tuupertui maahan henkeään haukkoon. -Siinä on sinun työkalusi, nyt kaikki töihin! Suojelija pystyttää kehän ympärilleemme, ja me muut puramme pedon pesän.

Niinpä ryhdyimme tuumasta toimeen, ja Iskijäkin vaikutti melkein innokkaalta. Suojelija teki hyvää työtä, eikä hirviö yrityttiä siinä vaiheessa estää puuhiamme. Kadulla oli paljon ihmisiä, mutta useimmat luulivat meidän osallistuvan johonkin lumiveistostoskisaan, eivätkä uhranneet meille enempää kuin yhden mielenkiinnottoman katseen.

Täysin rauhassa emme saaneet kuitenkaan olla, sillä joku lyhyenläntä piirteeton mieshenkilö kävi vähän välä tarkkailemassa meitä. Hänessä oli jotakin salaperäistä, enkä tuntenut oloani mukavaksi, kun hän tutkiskeli tekemisiämme tynniin ilmein. Ilmeisesti mies sai näkemästään tarpeekseen, sillä hän poistui lopullisesti heitettyään meihin ensin vielä yhden pahansuovan myrkyllisen mulkaisun.

Tuskin olin ehtinyt huokaista helpotuksesta, kun luoksemme tallusteli kaksi identtisen näköistä silmiinpistävän rennosti pukeutunutta miestä. Tunnistimme heidät hallituksen asiamiehiksi jo kauan enen kuin erottimme heidän kasvonsa. Ihmiset väistivät heitä ja monet jäivät tuijotta-

maan ryhmäämme, kun kloonit pysähtyivät vieremme. Heitä huomion kohteena oleminen ei tuntunut kiusaavan lainkaan, vaan he olivat suorastaan leppoisia.

- Kaunis ilma tänään, vai mitä?

Seurasi hetken hiljaisuus, sitten toinen jatkoi. - Kuinka työ sujuu, onko ollut vaikeuksia?

Päällikkö viittasi meitä keskeyttämään aherruksemme, ja ottimme lepotauon tervetulleena vastaan. Vain Suojelija jatkoi työskentelyä.

- Ei meidän operaatiotamme ole häirinnyt mikään, ennen kuin te tulitte, Päällikkö vastasi klooneille pahantuulisena. -Paitsi, hän muisti lisätä. -Tällä oli kyllä yksi epäilyttävän utelias typpi katsellemassa meitä. Onko hänkin hallituksen hommissa?

Molemmat miehet kurtistivat kulmiaan kuvauskelle oudosta tarkkailijasta, ja heidän kasvonsa vakavoituivat täsmälleen samanaikaisesti. -Ei hän ole hallituksesta. Mekin huomasimme hiiviskelijän, ja tulimme tänne, koska meillä on tiettyä epäilyksiä hänen suhteensa.

- Luulemme nimittäin, että hän voisi olla tärhätänyt tiedemies Oz, joka aikoo tuhota maailman. Jos hänellä on vihää tästä meidän tapauksestamme, voimme odottaa vaikeuksia. Hän saattaisi pyrkii käyttämään Pac-Mania kostonsa välikappaleena.

- Aivan kuin meillä ei olisi ennestäänkin tarpeeksi ongelmia, Iskijä sanaili nyreänä. Teidän hirviönne on nyt aivan liian vahva tuhottavaksi meidän välineillämme. Jos hallitus olisi ajoissa ymmärtänyt tilanteen vakavuuden...

- Olemme jo järjestäneet teille apua, toinen miehistä keskeytti tylysti. Helsingistä on tilattu neljä valmiaksi ohjelmoitua pac-paimenta, ja niiden pitäisi saapua tänne hetkellä millä hyvänsä. Jatkakaa nyt toimianne, emme häiritse teitä enempää kuin on välttämätöntä. Niine sanoineen kloonit kääntyivät ja katosivat väkjoukkoon.

Kävimme taas töihin, ja vaaran enteistä huolimatta tunsimme itsemme pitkästä aikaa toiveikkaaksi. Oma työmme oli edistynyt odottettua paremmin, ja mikäli hallituksen lupaamat paimenet saapuisivat ennen iltaa, meillä ei olisi suuriakaan ongelma kahlita petoa niille sijoilleen.

Ahersimme kiivaasti lumikasan kimpussa, ja vähitellen liikkumaton hirviö alkoi erottua sen syvyysistä. Se ei värähtänytkään, kun paljasimme sen päiväravalolle kaikessa kauheudessaan, eikä sen silmättömässä päässä näkynyt edes ahnaan suun rajaa. Ymmärsimme, kuinka hyvä tuuri meillä oli ollut. Pac-Man oli parhailaan horroksessa, johon sillä oli tapana vajota useiksi tunneiksi sulattelemaan aterioitaan. Edellisenä iltana joku oli joutunut jälleen pedon uhriksi, mutta kuollut kosti haudan takaa asettamalla sen alittiksi meidän toimillemme. Hirviön oma ahneus oli koitava sen kohtaloksi. Toteimme tilanteen ja pidimme monen sekunnin hiljaisuuden viime yön murhenäytelmän tunteittomatolle Uhrille ja jatkoimme sitten työmme viimeistelyä.

Emme halunneet herättää Pac-Mania ennen aikojaan, joten valutimme se sisään suunnattomat määrät lihalientä pidentääksemme sen ruoansulatusjaksoa. Iskijämme onnistui ujuttamaan ohuen letkun läheisen ravintolan seisovan pöydän lihaliemikulhoon, ja sitä kautta täydennimme hirviön ruokavaliota. Sivuvaikutuksena hirviö kasvoi hieman, mutta lihalienem koostumus ei riittäisi ravitsemaan sitä kriittiseen kokoon. Tällä hetkellä se komeili kuin puolitoistametrinen lumipallo, eikä sen vaarallisuudesta saanut oikeaa kuvaa. Asiantuntija valisti meitä muistuttamalla, että ulkomuoto kätki alleen ahneen kidan ja valppaat aistit, ja että sen äly veti vertoja ydinpommin eksijöille. Toimimme siitä edespäin kaksin verroin varovaisesti.

Viimein olio erotettiin kokonaan esille kinoksesta, ja Päällikkö viittoili meidät vetäytymään Suojelijan laatiman muurin ulkopuolelle sen seväväistä jätetystä aukosta. Menimme muutaman metrin päähän pedosta ja suojamuurista ja katselimme aikaansaannoksiamme tytyväisinä. Ottimme vangitusta hirviöstä ja itsestämme valokuvan seuraavan päivän Hesarin etusivua

varten ja jäimme vartioon vallin viereen. Illoamme saapui pilamaan sama merkillinen miekkonen, jota kloonit olivat epäileet tohtori Oziksi. Hänkin hymili hullun kilto silmissään, eikä villi virne ollut omiaan rauhoittamaan meitä. Tiedemies oli meistä vielä noin parinkymmenen metrin päässä, mutta siirryimme siitä huolimatta sellaiseen asemaan, että saattaisimme estää häntä tulemasta yhtään lähemmäksi. Onnistumisemme vaikutta varmalta, vain tämä tärhätänyt tohtori voisi vielä vaarantaa voittomme valtakunnan vihollisesta.

Tässä vaiheessa vielä hymyilytti.

Katselimme toisiamme toista tuntia, ei Oz emmekä me liikkuneet paikoiltamme muuten kuin ravitsemaan Pac-Mania maukkaalla lihalimellä. Sitten koimme ensimmäisen takaiskumme, joka meidänkin olisi pitänyt kyetä ennakoimaan. Myöhään iltapäivällä ravintola, josta iskimme suonta, suljettiin, ja ravintoletku jää puristuksiin oven ja kynnyksen väliin. Nyt emme voineet enää pitkittää pedon päivänä, vaan joutuisimme toimimaan kokonaan omilla avuillaamme. Missä hallituksen paimenrobotit viipyivät, miksi ne eivät olleet veläkään tällä? Oz hykerteli kauempana ja hän hymähteli, mikäli se nyt oli likimainkaan mahdollista, vielä aikaisempaakin irvokkaammin, ikäänuin tietäisi vastauksen näihin äännettömiin kysymyksiimme.

Ahdistelimme vuorotellen hullua häirikköä heittämällä häntä lumipalloilla, mutta hän ei jättänyt meitä näköpiiristään. Yksi meistä astui muurin sisäpuolelle, ilmeisesti tarkistamaan hirviön horrostilaan. Ajattelin, että se oli ehkä Päällikkö, mutta hänkin seisoi suojavallin tällä puolella katsoen kumissaan sisälläolijaa, jonka ulkomuodossa oli jotakin omituista. Hänellä oli meidän haalarimme, mutta kuka hän sitten oli? Päälli-

kölle asia valkeni ensimmäiseksi.

- Me olemme kaikki kuusi Suojelijan kehän ulkopuolella, tuo yksi Pac-Manin luona ei ole meikäläisiä! Päälikkö karjui.

En odottanut seuraavaa lausetta, vaan sukelsin urheasti suoraan muurin ylitse estääkseni solutautujan pahat aikeet. Iskijä ja laitteenkäyttäjä olivat toimineet samoin, ja saavuttimme hirviön ja tunkeilijan samanaikaisesti. Valepukuisen velmu näytti nyt poikkeuksellisen pienikokiselta, eikä työpukukaan muistuttanut täysin järjestömme omaa, vaan oli selvä jäljitelmä. Hänelä oli kädessään lyhyt lapio, jolla hän pieksi petoa voimiensa takaa.

Otin kaksi vauhtiaskelta ja taklasin tuholaisen täydellisesti loikkani pääteeksi. Lapio tipahti tantereeseen, mutta vahinko oli jo tapahtunut. Pac-Manin pallonmuoto rikkoontui, ja sen meidän puolellamme pullottavaan reunaan syntyi särö, joka alkoii hitaasti laajeta.

- Se herää! Iskijä huudahti. -Laitteenkäyttäjä, minä... Laitteenkäyttäjä!

Laitteenkäyttäjä oli jääkynnyt kauhusta eikä näyttänyt lainkaan kuulevan meidän muiden mekastusta. Mutta vaikka hänen aivonsa eivät reagoineet rukoiksime, hän liikutti sormiaan liukkasti sylissään lepäävän kojeen säätimillä ja ojensi sen sitten sanoitta Iskijälle, joka syöksyi aseineen kohti hirviön hivenen avautunutta suuta.

Kuului hirvittävä kirskuva ääni, kun Iskijä ja Pac-Man ottivat ensimmäisen kerran yhteen. Mies ja peto vetäytyivät sitten salamannopeasti toisistaan ja kiersivät toisiaan varuillaan. Hirviö kurnutti kuvottavasti ja päästeli käsittämättämiä ääniä tuoden mieleeni musiikkitelevision päivälähetykset. Olennon vaikerruksesta päättellessä Iskijä oli onnistunut satuttamaan sitä pahasti.

Peto ei ollut kuitenkaan niin huonossa kunnossa kuin oli antanut ymmärtää, sillä se ponkaisi äkkiiä eteenpäin ja yllättynyt Iskijä menetti väistäessään otteensa aseesta. Hän sieppasi laitteen heti hyppysiinsä, mutta Pac-Man käytti tilai-

suuden hyväkseen. Kuului kuvottava rusahdus, kun se sulki suunsa hänen jalkojensa ylitse.

Iskijän kasvot olivat vääräntyneet tuskan irivistykseen, mutta hän ei korottanut ääntäänsi huutoon, sillä kaikki siihen käytetty energia olisi ollut tuhattua. Hirviömäinen olento oli saanut hänestä lujan otteen, ja hänen oli nyt tehtävä kaikkensa pypykseen hengissä, puhumattakaan siitä, miten hän vielä kykenisi tekemään pedon vaarottomaksi.

Hiljalleen peto yritti hivuttaa Iskijää syvemmälle kitaansa, mutta vielä hän kykeni pitämään puoliaan, vaikka olikin selvästi heikkenemässä. Nän, että Iskijän ja tehtävämmeksi kohtalo oli nyt vaakalaudalla ja suoritin epätoivoisen harkitsemattoman hyökkäyksen Pac-Manin selustaan aseenani sabotööriltä lainaamani lapio.

Eleeni oli naurettava, mutta en vainut katsoa sisusta Iskijän häviöön päätyvää taistelua. Syöksin kaivuuvälineen kärjen kaikilla varastossa olevilla voimillani hirviön huippuun, ja tunsin iskun tärähdysken turuttavan raajani niin, että työkalu kirposi käsistäni.

Olio ei missään tapauksessa haavoittunut lyönnistäni, mutta ilmeisesti se pelkäsi jonkun voivan satuttaa sitä, kuten Iskijä oli onnistunut tekemään. Se avasi kitanssa ammolleen ja alkoi kääntyä minua kohden, ennen kuin tajusi virheensä. Iskijä ei hukkunut hetkeäkään, vaan heilautti hehkuvan hirviöhauttansa kuin moukarin syville sen suuhun.

Peto päästi paholaismaisen parkaisun ja temppaisi itsensä etäämmälle, ja Iskijä joutui päästämään irti sen kitalakeen tarttuneesta aseesta. Pac-Man pokkoili sokeana pään suojavallituksen reunaja, kun taas minä ja Laitteenkäyttäjä yrityimme väistellä sitä auttaen Iskijää poistumaan mukanamme aukosta.

Päästyämme ulkopuolelle käännymme vielä katsomaan pedon pieharointia. Se saattaisi vielä löytää saman aukon, josta me olimme poistuneet, mutta sen liikkeet alkoivat käydä hitaammiksi ja lihalieminorot valuivat sen suupielistä. Sen turpea kieli luikerteli selälleen

avautuneen suun syövereistä, joka sekin jähmettyi lopulliseen irivistykseen. Katselimme näkyä peloissamme ja liikuttuneina. Olimme juuri tehneet jotakin, mihin kenenkään ei olisi pitänyt pystyä.

Tohtori Oz ei ollut jäänyt odottamaan toipumistamme, vaan oli säännännyt kulman takana odottavan helikopterinsa hyttiin ja paennut pilviselle taivaalle kadoten hetkessä näköpiiristämme. Käännymme seuraavaksi Iskijän puoleen hoiataaksemme hänen vammansa, jotka eivät näytäneet niin vakavilta, kuin olimme yhdessä pelänneet.

Samassa paikalle juoksi kauan odotettu agentti-duomme kantaen käsissään kolmea matalaa robottia, jotka he päästivät perillä maahan. Vähemmän hengästyntä klooni alkoi selittämään lähes kohtalokkaan viivytyksen syytä.

- Kuulinne taistelun ääniä ja pelkäsimme myöhästyvämme, mutta olette näköjään pärjänneet ominkin avuin, kysyi ensimmäinen ääni selvästi helpottuneena näkemästään.

- Tulimme niin pian kuin suinkin, mutta Helsingistä lähtevä lentokone ei ollut päässyt nousemaan aikataulun mukaan pommiuhan takia, kertoi toinen miehistä meille anteeksi-pyytävästi. -Turvajoukot löysivät suklaakkakua sisältävästä laatikosta kymmenen kiloa krenomedyyliä, johon oli asennettu sytytin ja pieni seinäkello.

- Kellosta oli onneksi loppunut paristo jo ennen yhdeksää aamulla, eikä välitön vaara uhannut rahtia tai matkustajia, yltyi toinenkin tarinoimaan. -Pommi purettiin, ja kone lähti lopulta neljä tuntia myöhässä ilmoitetusta aikataulusta.

- Kaiken lisäksi yksi paimenrobotti oli varastettu ennen lastausta, totesi ensimmäinen agentti. -Emme tiedä mitään sen kohtalosta.

- Vastaus on täällä, ilmoitti Asiantuntija näytäneen meille samalla Pac-Manin herättänyttä henkilöä. Haalari oli avattu, ja sen alta kiilsi robotin kiiltävä metallikuori. Suuret reseptorit tuijottivat typerän näköisän sen sileistä kasvoista, ja yhdennäköisyyss hallituksen miesten pudottamien paimentien kanssa paljastui kaikeille viimeistään nyt.

- Joku - ilmeisesti se hullu tiedemies - oli kaapannut yhden roboteista samalla, kun oli ujuttanut pomipaketin lentokoneeseen, Päälikkö pohdiskeli. -Naamiointi ja uudelleenohjelointi eivät vaatineet sen jälkeen suhteessa suurtakaan vaivaa.

Saimme sidottua ja lastoitettua Iskijän jalat, päävän työ oli meidän osaltamme tullut päätkseen ja maailma sai jälleen hengähtää helpotuksesta. Mekin saatoinme tehdä samoin, mutta emme uskonneet kuulleemme tohtori Ozista viimeistä kertaa.

LINJALLA KOHISEE

Tällä kertaa puhelinenttissä konsultti Viljo Vähävatsa kertoo Oulun yliopiston Linnanmaan alakuppilan uudistushankesta.

Olen kuullut huujuja, että alakuppila saneeraataan kevään aikana.

- Pitää paikkansa. Pelkkä pizzan pyörittely sekä salaattilautaset eivät enää riitä, vaan ilmettää on muuttettava kansainvälisempään ja viihteellisempään suuntaan. Suunnittelussa ei kuitenkaan saa unohtaa kansallisia erityispiirteitä.

Mitä kansainvälyys, viihtyvyys ja kansalliset erityispiirteet merkitsevät käytännössä?

- A-oikeudet, hanurikaraoke sekä yläosaton kassahenkilöntä.

Ohhoh!?

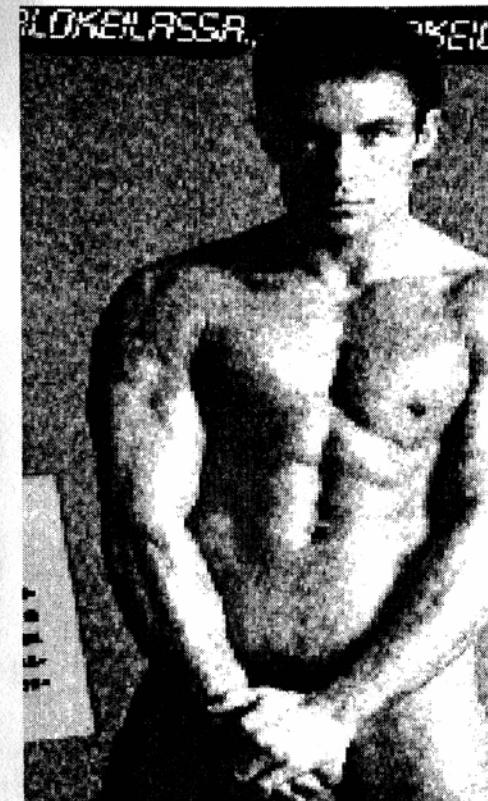
- Kyllä. Neuvotteluissa Oy Alko Ab:n sekä yliopiston johdon kanssa olemme päässeet yksimielisyyteen alkoholin tarjoilun sallimisesta. Poistamalla muutamia pöytää saamme tilaa baaritiskille, jossa drinkkejä sekä cocktailejä myydään edulliseen opiskelijahintaan. Olemme tii-viissä yhteydessä myös Teknologialylän kanssa ja saamme baariin etäkorttisysteemiin, jolla paukun hinta vähennetään suoraan asiakaan pankkitilitä. Näin rahan kanssa räpeltäminen jää pois, asioiminen tiskillä tulee nopeamaksi ja ehditään nauttia enemmän juomia samassa ajassa. Silmäruokaa tarjoavat yläosattomissa liikkuvat baari-, kassa- ja karaokehenkilöt. Olen keskustellut nykyisen kahvilahenkilökunnan kanssa ja he kaikki ovat suhtautuneet asiaan erittäin myönteisesti. Strip-tease näytöksiä tulee kuitenkin olemaan vasta ensi syksystä lähtien.

Mitä tämä hanurikaraoke sitten on?

- Kun kerran tarjotaan viinaa, niin pitää olla myös karaokea. Suomalaiset rakastavat KGB-tietokeskuksen tekemän kyselyn mukaan haitarimusiikkia yli kaiken. Hanurikaraokessa vitosen maksulla saa soittaa minkä tahansa suomalaisen hanurikappaleen. Asiakas on vain soittavaan ja soitto tulee playbackkinä kuvallevaltä josta myös videotykin kautta heijastetaan soittojalle oikeat sormiotteet. "Ole kuin Vili Vesterinen - ole illan Tähti". Tämä idea kohisee oululaiseen opiskelijanuorisoon kuin 10 rekkalästillistä kosua. Viidellä kymppillä esitys videoidaan, ja henkilö voi illalla opiskelija-asuntolassa näyttää hanurinsoittoesitystään vihreänä kateudesta kiermurtelelle kämpäkavereilleen.

Tatjana, nuori tarjoilijatyttö...

... Sekä työoverinsa Paolo tulevat viihdyttämään meitä uusittuissa Alakuppilassa

Henkilökohtaisesti en kuitenkaan uskoisi, että hanurimusiikki saavuttaisi opiskelijoiden varauksettoman suosion?

- Luonnollisesti karaokelaitteistoon kuuluu myös 130 desibelin voimalla tykittävä rumpukone, josta saadaan nuorison kaipaamaa sykettä soittoon. Frekvenssiä rumpukoneesta löytyy aina 350:een biittiin minuutissa asti. Vielä kun show-hun yhdistetään musiikin tahdissa välkkyvät strobovalot ja lasertykit sekä hönkäistään hiukkasen savua estradille, niin kyllä piintyneimmänkin teknofanin jalca alkaa vipattaa Säkkijärven polkan tahdissa.

Eikö yliopiston työrauha tule kärsimään moista menosta?

- Ei suinkaan. Kyllä käytäville ääntä mahtuu ja suomalainen opiskelijanuoro on siistinyt merkittävästi alkoholikäytäytymistään sitten 70-luvun. Itse asiassa tulemme anomaan jatkoikaa alakuppilalle nykyisestä iltapäivän kello neljästä yö neljään. Lisäksi kuppila tulee olemaan auki myös lauantaisin. Myyntiajosten pidennys tulee huomattavasti nostamaan Oulun Yliopilasapu r.y:n liikevaihtoa.

Kiitos, jäämme mielenkiinnolla odottamaan uudistunutta alakuppilaan.

Tervetuloa vaan sitten tutustumaan kun remontti on ohi.

TERMINAALI 2/92

**Illestynnee ennen Wappua.
Juttuja siihen saapi kirjoittaa.
Kuin myös piirtää.
Fukseille jutuista rukseja.**

ILTASATU BITTINIKKAREILLE

Pienen pieni binääriperhe asui keskusmuistin ylimmässä kerroksessa. Perheeseen kuului Äiti-bitti, Isäbitti ja kaksoislapset 00 ja 11. Perheen päivä kului rattoisasti heidän rientäessään lähes valon nopeudella mutkikasta, mutta loogista reittiä pitkin veräjien ja porttien kiehtovissa virtapiireissä.

Perheen tehtävänä oli kuljettaa tietoa keskusmuistista lerpulle ja korpuille ja edelleen takaisin aina printerille asti. Olipa Isäbitti päässyt kerran modeemin välityksellä käymään jopa Australiassa. Hän kertoili mieluusti retkistään :

- Rakkaat bittialkiot, Australiaan mennään radioaalioilla. Siinä menossa molekyylit vain suhisevat korvissa. Ennen kuin huomaakaan, on jo perillä. Australia on hieman isompi keskusmuisti kuin tämä oma monikkomme. Siellä puhutaan konekieltä, jota me Basiclaiset emme ymmärrä ilman tulkkia tai kääntäjää. Nukukaa nyt hyvin. Kohta meidät singotaan lepolerpulle ja sähkökatkaistaan. End.

Keskusmuisti hiljeni. Jostain kuului tuulettimen hurina ja Ätititin iltarukous:

Rem Anna Olkiluodon syöttää tasaista virtaa, äläkä päästää keskusjakamon piikkejä tasasuuntaajille.

100 goto 200
200 load "yöhjelma"

OK

100 input a

200 if a = 1 then print "Hyvää yöitä"

300 save "Kaksoislapset 00 ja 11"

400 print "Äläkä anna lerppujen taipua, olkoot se sitten mitä tahansa. Äläkä kuumenna niitä. Varo myöskin sormenjälkiä (mitähän sekä on ?)." 500 rem Äläkä päästää bittilapsia yksin ja/tai -veräjiin.

600 end

Tapahtui sitten eräänä sähköisenä hetkenä, että 11 livahti veräjiin ja laukaisi aliohjelman chain "kill" & gosub "delete". Binääriset koodit sekaantuivat naapurissa asuvan konekielisen perheen kummalliseen piipitykseen. Kill ja Delete riehuvat vimmastutti tuhoten muisteja ja pistäen nenänsä jopa levylle.

Mutta kuten aina kaikissa hyvissä saduissa, niin nytkin, Hyvä Haltija kuuli Ätititin rukouksen ja jostain laskeutui rasvainen sormi ja laukaisi control-C :n. Printteri vingahti iloisena: "Oi Sinä sormien sormi, joka palautit järjestykseen yksiköömme."

Tästä lähtien joka aamu kuvapinnalle syntyi omituinen kuvio, joka muistutti rasvaista sormenjälkeä. Koska huoltomiehet eivät pystyneet kuviota poistamaan, sai se olla kuvaruudun oikeassa yläreunassa koko tietokoneen iän muistuttamassa sormesta, joka palautti elämän keskusmuistissa normaaliksi.

print "Sen pituinen se."
end.

OTY:N PHUKSIJAOS TIEDOTTAA

TOIMI NÄIN:

- 1 Opettele Teekkarihymni.
- 2 Opettele joku toinen listassa oleva laulu, mieluiten sellainen, jota et ennestään tunne.
- 3 Saavu Amadeukseen 24.3.
- 4 Ilmoittaudu laulukokeeseen.
- 5 Esitä laulut tuomaristolle.
- 6 Kuitaa phukspisteet.

LAULULISTA:

RYHMÄ I: (3 pistettä)

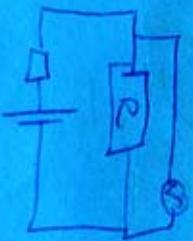
Levanteri	H3
Jerikon muurit	J8
Intian kuu	M3

RYHMÄ II: (2 pistettä)

Tytön (pojan) hinta	H9
Eukolle	J2
Leukojen välliin	J14
Jäynäämään (Teemu Teekkari)	T5

RYHMÄ III: (1 piste)

Nokipoika	H6
Gin Tonic	J3
Henkilökunta	J6
Mera Vodka	N5
Vedelle, Aqua Vera	N10
Poliisilaulu	T18

UUSIKATU 23, 90100 OULU, PUH 981-374 355

the number
one
music bar
in town